

ønsker det, saa jeg antager, efter hvad jeg kan skønne, at naar man vil have alle mulige Foranstaltninger, tidssvarende og moderne, fuldstændig overdækkede Rum til Godset o. s. v., Perrons, Vasktøjer o. s. v., vil man komme op til en samlet Udgift af omtrent 1½ Million Kroner; saa have vi altsaa 3¼ Million + 69,000 Kroner for en lille Forbindelsesbane, det er 3,569,000 Kroner. Saa skulle vi have nogle Udvidelser af Sporene paa Nørrebro Station, nogen Udvidelse af Sporene paa Frederiksberg Station, eventuelt en lille Stump Bane fra Hellerup og ned til Strandvejen og muligvis en Smule Udvidelse af Sporene nede ved Kallebod-Rajen, forudsat at Kjøbenhavns Kommune er villig til at afstaa det nødvendige Areal dertil — alt det vil jeg anslaa rundt til 1¼, eller for at regne meget højt, til 1½ Million; det bliver altsaa i alt 5 Millioner Kroner. Jeg kan med min bedste Vilje ikke tænke mig Muligheden af, med den Plan for Dje, som jeg har udviklet her, at blive af med flere Penge til Nytte, jeg kan ikke tænke mig Muligheden af, at det skulde kunne koste mere end 5 Millioner Kroner i alt, eller med andre Ord: Efter min Overbevisning vil der paa den Maade, jeg har tilladt mig at skitser, for det trafikkerende Publikum blive tilvejebragt uendelig langt mere komfortable Billaar, baade med Hensyn til Person- og med Hensyn til Godstrafikken, end det vilste efter det, som Ministeren har foreslaaet. Der tilvejebringes ganske vist ikke for den trafikerende Befolkning den Behagelighed at være fri for Niveaueverføringer, men det er ogsaa, efter min Mening, mindre væsentligt, og det er det eneste Punkt, hvori jeg kan indrømme, at det, jeg foreslaar, staar tilbage for det, som ligger paa Tingets Bord, og Besparelsen er mindst 20 Mill. Kr. Det forekommer mig, at den Sag dog fortjener at tages alvorlig Underovervejelse, inden man skrider til Begyndelsen af det, som her er foreslaaet; thi har man først begyndt dermed, have vi først begyndt at grave os ned i Hullet paa den anden Side af Vesterbrogade, saa komme vi aldrig op af det mere.

Jeg skal endnu blot nævne de andre Forslag, som Lovforslaget indeholder — det er alle de Herrer bekendt: den ofte gentagne Kystbane, en Bane fra Slagelse til Værsløv og en Bane fra Nyborg til Kinge. Hvad angaar det første Forslag, da indser jeg ganske vist ikke, at en Kystbane er saa overordentlig meget til Nytte; der er vel enkelte, som kunne have Glæde af den, men det er vist ikke mange; men det er noget, der er talt saa meget om, at jeg nok indser, at vi ikke slippe for den, og jeg vil og-

saa være villig til at yde min Stærv til at saa den, saa snart man blot fremlægger et Forslag, der er — ja, hvad skal jeg sige — ædrueligt nok, eller i alt Fald saaledes motiveret, at Nødvendigheden af denne Bane kommer til at staa klart for mig, og ligeledes Nødvendigheden af det meget store Overslag, som vi nu have haft gentagne Gange. Jeg kan, med den Motivering, der hidtil er fremkommen for Nødvendigheden af de store Summer, ikke gaa med til at bevilde de 4 à 5 eller 6 Mill., som vi skulle bruge til Kystbanen. Slagelse-Værsløv-Banen vilde jeg meget ønske kunde komme blandt de mange Projekter, vi have om Privatbaner i Vestsjælland, men da det vel ikke kan lade sig gøre, saa skal jeg sige, at jeg meget vel kan gaa med til dette Anlæg, men jeg vil i enhver Tilfælde stille den Betingelse, at den bør sættes lige med sine Fæller paa den anden Side af Store Belt; det forekommer mig, at der ikke er nogen Grund til at lade Vestsjælland slippe med 40.000 Kr. pr. Mil., naar man af Synboerne forlanger 80.000 Kr., og mindre end 80.000 Kr. vil jeg i det Hele taget grumme nødig gaa med til, at man skal lade sig nøje med, naar man giver en Egn det utvivlsomme Gode at lade den saa en Statsbane, for hvilken den ikke behøver at ofre noget som helst, med Undtagelse af, at den skal betale dette forholdsvis ringe Tilskud en Gang for alle.

Med disse saa Ord har jeg i kort Begreb udtalt min Stilling med Hensyn til disse forholdsvis smaa Sager. Med Hensyn til den store Sag, som jeg har optaget Tingets Tid noget længe med at omtale — maaste længere end jeg kan forsvare — vil jeg blot endnu sige, at jeg ser tydelig Nødvendigheden af, at der maa gøres noget; der maa gøres noget for at forbedre Trafikforholdene paa Kjøbenhavns Banegaard; der maa tilvejebringes bedre Betingelser baade for Person- og Godstrafikken — det kan man ikke komme bort fra; men jeg maa endnu engang sige, at jeg kan ikke for mit Bedkommende gaa med til at ofre 25—26 Millioner til Foranstaltninger, som efter min bedste Overbevisning i endnu fuldere Maal ville kunne naas for 5 Millioner; det kan jeg ikke være med til.

U. Sprensen: Det foreliggende Lovforslag angaar jo 4 forskellige Statsbaneanlæg, som i det hele taget ikke have stort med hinanden at gøre ud over det, at det er Staten, der skal udføre Anlægene. Hvorfor den højtærede Minister, efter at disse Forslag tidligere have foreligget særskilte, nu har blandet dem sammen under et, tør jeg